

אלי זסר, תעולם הזה

אהרון בר:

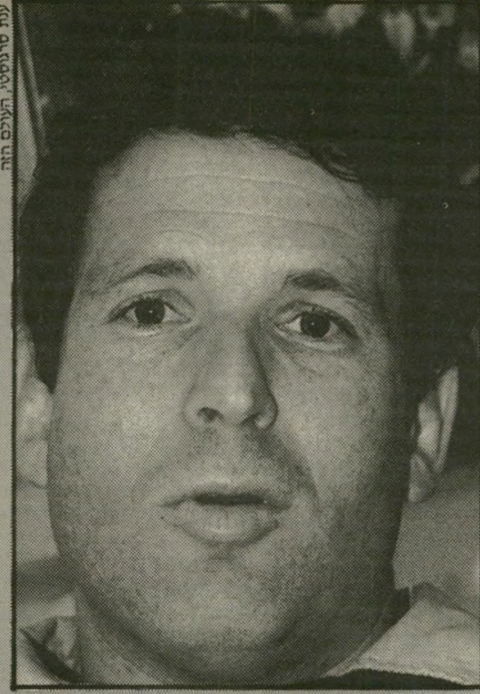
„מכרנו 3000 ספרים במשך יום אחד!“

המילחמה המישפטית בין העיתונאי אריה אבנרי לבין הח"כ לשעבר אברהם שפירא על הפצת הספר „הגביר“ הסתיימה. מי שלא עשה כלום, אלא ישב על ערימת ספרים גדולה שעלתה לו הרבה מאוד כסף, הוא המו"ל ובעל הוצאת „תמוז“, אהרון בר. יש מי שריחם על בר, שהשקיע כסף רב, ויש מי שאמר שהפירסומת שהספר מקבל עכשיו שווה הרבה אלפי שקלים. מי צודק, שאלתי את אהרון בר, לפני שבית-הדין המישפט העליון התיר סופית את הפצת הספר.

כולם צודקים. זה נכון שאני יושב על הרכה ספרים שעלו לי הרבה כסף, שאותו אני לא רואה מגיע בחזרה. אבל גם נכון שהיום יודעים על הספר הזה הרבה יותר אנשים מכפי שידעו עליו כשראה אור בדיוק לפני שנה. אין ספק שאברהם שפירא „עשה“ את הספר הזה, מבחינת התעניינות הציבור בו.

● **כלומר, כשהספר יותר להפצה, אתה תהיה חייב הרבה לשפירא?**

אני לא אהיה חייב לו כלום, אבל ברור שהספר יימכר טוב. כיום הראשון שעבר, כשבית-הדין המישפט החליט לאפשר את

ענת סיגור, תעולם הזה

אבשלום וילן:

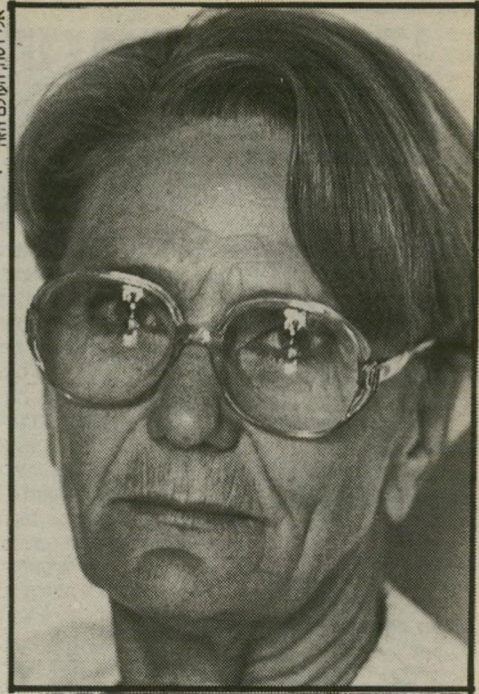
„בגלל השילוט נראה שאנחנו בראש חוצות!“

החלטה של מפ"ם לזווג עימותים של חבריה עם אנשי ליכוד, במסגרת מערכת-הבחירות בהסתדרות, הקימה עליה את חברי המישמרת הצעירה של מיפלות-העבודה.

על מה בדיוק תקפה אתכם המישמרת, שאלתי את אבשלום („אבו“) וילן, רכז מטה-הבחירות של מפ"ם.

הם טענו שאנחנו מכניסים את הליכוד לתוך הדיכוח. הסענה הבסיסית שלנו היא שאנחנו לא מפתחים מאף אחד, מוכנים להתמודד עם הליכוד על כל נושא ובכל מקום. אנחנו, באופן עקרוני, לא מתעסקים עם תקיפות של הצדדים האחרים.

● **ומה הרעיון מאחורי העימותים?**
יש לנו יכוח משמעותי מאוד עם הליכוד, מה צריכה

אלי זסר, תעולם הזה

תמר פלג:

„החיים עצמם הם הגבלה אחת גדולה!“

מיתקן-הכליאה בקציעות אינו יורד מהכותרות. שבוע שעבר מורסם כי העצירים פתחו בשביתת-רעב. שבוע קודם לכן התברר כי גם ג.ר. טולקין ועמוס עוז אסורים לקריאה בקציעות.

מה קורה שם, שאלתי את עורכת-הדין תמר פלג, מהאגודה לזכויות-האזרח.

לפי גירסת העצורים, בלילה שבין ה-14 ל-15 בחודש התחילה שירה בגוש 3, שגררה תגובה מאוד חריפה. למקום הגיע אלימ דויד צמח, מפקדה-מיתקן בראש — כנראה — כמה עשרות חיילים. הם הורו לעצורים לצאת מהאוהלים, והעצורים הושארו בחוץ במשך חמש שעות. לפי גירסתם, החיילים הרסו את הכל, לקחו את הספרים, התרופות, הסיגריות, בילגנו בגדים וניפצו חלק מהדרגשים.

עד היום השני, ה-23 באוקטובר, לא החזירו להם הרכרים שנלקחו מהם. הם לא קיבלו עיתונים וקפה, אסרו עליהם לשמוע רדיו ואסרו על ביקורים הרדום בין המיכלאות. באותו לילה נלקחו שיכעה אנשים. עד ה-23 החזירו כולם מלבד אחד. ב-15 הם שבתו שתי ארוחות, וב-19 שוב שבתו שתי ארוחות, על כך שחלק מהאנשים לא החזירו.

ספרים

ההפצה, הפצנו במשך חצי יום 3000 ספרים, שאף אחד מהם לא חזר.

● **אבל עכשיו שוב אסרו את המכירה שלו.**
נכון, ואנחנו מחכים להחלטה הסופית, שתקח, כמו כל דבר במדינת-ישראל או שבוע או שיבעה חודשים.

● **מה הסיפור הזה של „הגביר“ לימד אותך?**
לשמור על סודיות. לא להודיע בראש-חוצות איזה ספר עומד לצאת לאור.

● **ואם יבוא אליך מישהו שיציע לך ספר, ואתה תחשוב שיש סיכוי שמישהו אחר יתנגד לו, תחשוב פעמיים אם להסכים?**
בשום אופן לא! אני אוציא לאור כל ספר שימצא חן בעיני, ובעניין הזה אני עקשן.

● **אני רואה שאתה די נהנה מזהשימחה הזאת.**
כן, בעצם, אני נהנה. אלא שכאורח ישראלי מאוד מרגיז אותי שבית-המישפט מחשיב את כבודו של איש אחד יותר מאשר את כבודו של איש אחר, ועדיין כל המדינה הזאת זוחלת על ארבע כדי לעשות טובות והטבות לשפירא. (דניאלה שמי)

בחירות

להיות ההסתדרות. הליכוד מערער על הכלליות של ההסתדרות. אנחנו חושבים שעל אף החריקות והבעיות, אין תחליף לכלליות של ההסתדרות. אפשר לבנות אותה אחרת, לנסות לרענן אותה, אבל לשמור על הכלליות שלה. הליכוד מציע לפרק אותה לגורמים ולהוציא אותה לכורסה — לא רק את המיפעלים, אלא את כל המונח „הסתדרות“. קיימת גם תביעה של הליכוד שלא להצביע בקיבוצים ובמועצות הפועלים. מועצות-הפועלים הן סניפים איזוריים של ההסתדרות. לכן אנחנו לא מוכנים שיוציאו אותנו אל מחוץ לגדר.

● **ההתקפות של המישמרת לא מרתיעות אתכם?**

אני הייתי מציע למישמרת הצעירה עצה ידידותית — ללכת ולבצע את המילחמה האמיתית של תנועת-העבודה על רמותה של ההסתדרות, ולא לעסוק בזיכוח מי אומר למי ואיפה — זה לא ולוונטי.

● **נשמעות נגדכם טענות שאתם מוציאים כספים רבים מדי על פירסום.**

בשבועות האחרונים השקענו כשילוש-חוצות. בעיתונות הכתובה אנחנו מוציאים הרבה פחות משני הגדולים. בגלל השילוט נראה שאנחנו בראש חוצות. (אורית זרובבל)

קציעות

● **יש הגבלות חדשות?**
אין הגבלות חדשות. אבל ההגבלות שהיו, ישנן. החיים עצמם הם הגבלה אחת גדולה.

● **אז מה יש?**
כל מה שתשאלו — אין. אין שם אביזרים בסיסיים, כמו חומרי-כתביה, אין סיפריילימוד או ספרים אחרים, אין שולחן או כסא. NAME IT — זה איננו. אפשר בקלות רבה לומר מה יש — יש דרגש עם מירוון, יש מסטינג לאכילה, יש כמות שמיות, שלעיתים אינה מספקת, יש אוהל שאינו מגן לא מקור ולא מחום, ישנם שרותים וברזים. יש עיתונים באופן לא-סדיר, וספרים עם סימני-שאלה מאוד גדול.

● **יש מדיניות ברורה לגבי הכנסת ספרים?**
הספרים מועברים באופן שרירותי, כפי שהם נפסלים באר פני שרירותי. יש רשימה אחת ידועה של 26 ספרים מותרים. בינתיים התברר שיש עוד רשימה ואם זה לא כך, אני אשמח שזה יתפרסם ומישהו יכחיש. אבל התוצאה היא שאין ספרים. הצנזורה שרירותית, מפני שהיא אינה אומרת לי מהן אמות-המידה שלה. מי שהחזיר לי את הספרים סירב לספק לי רשימת ספרים מותרים, והיפנה אותי לצמח.

(אורית זרובבל)